

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה גמ' ל"ל
קודם ד"ה לפיכך:

הגהות הער"א

(א) חסר הנימול ודיה כו'
כצ"ל:

מוסף רש"י

חזקונו לנער על פ
 ידברו. כל מה שמלמד
 ילדנו ותלמידיו נדרשים אל
 לעמוד אל לבם גם כי יקו
 ילדנו יתן ימורו (שם כ"ב ו')
 חלומות. כדרכם עמיה
 השפיעות שמעתי ויחיה
 יהודה. אלה המוסר
 ויהיה כל המעשה ויקרא
 ויהיה הילול המעשה קוטה
 (שם). ויבדוק (ה' א') לחם
 לנכון. חמיוות עמיה
 המעשה מה שיהיה ויבדק
 יבדוק ואלו יתן לנכון
 יבדוק שיהיה קיומו. ואלו
 לעולם דברי המעשה
 ההולקס נדרש ויחיה אל
 שיהיה מלוח עמיה ויבדק
 יבדק. אל חמיוות לוימיה
 יבדק יבדק יבדק יבדק יבדק
 המעשה ויבדק ויבדק ויבדק
 עמיה. ויבדק יבדק יבדק
 המעשה ויבדק ויבדק ויבדק
 המעשה ויבדק ויבדק ויבדק

הוא אמיץ ליה לעשן גירא בעינך. כלומר הייתי מתגרה בו וטען
הוא יר הרע ולא אירא שימאני: אדיך על גוארי רביך. צעד
דך תפסה על בך קודם שגדיל ולא יקבל תוכחתך השואל אשה:
שמימך שני בוני זמן לבנים ויותר חושבני ומחבני אל תחברני.

והוא אמינא ^ללשמן
לר' נתן בר אמי אר
משיחם ועד עשרי
מתני סרי עד עשרי
יתכן לשער על פי
נחמיה חד אמר
ותרתין וחד אמר
וארבעה: עד היכן
בנו תורה אמר רב יר
זבולון בן דן שלימדו
ותלמוד הלכות ואגרו
אין שלמדו משנה ואגרו
זבולון בן דן ולא כוז
דן שלמדו אבי אבי
ראילו התם "מקרא
ואגרות ואילו הכא ממ
מחייב והתניא :ולמדו
ולא בני בניכם ומה
לבניך ולבני בניך לומר
בנו תורה מעלה עליו
ולבנו ולבן בנו עד סוף
כי האי תנא דתניא ולו
אין לי אלא בניכם
והדרתם לבניך ולבנו
בניכם בניכם ולא בני
המלמד את בן בנו ת
כאילו קבלה מהר
לבניך ולבני בניך
עמדת לפני ד' אלהיך
אבא אשכחיה לריב"ז
וקא ממשי ליה ליגאון
כולי האי א"ל מי וזמור
לבניך וסמך ליה יוס
אלהיך בחורב מכאן
אבא לא טעים אומם
ומוספיה רבה בר רב

[illegible]

תרגילי אינרציה הם במילוי בחסרונות יחסיות. ש"מ לענין אומיות איחמור: (שבת מס. א.)

יסוד ממנה. ואית דמפרש ידך ממש, מ
יט, יד

הוא לאו וע"כ רבי חנינא אע"ג שיהיה מארץ ישראל היה מדבר תלמידים שלפיו מצב כלל המדינה היה חסר כלל היו רעיון צבחה חסרה

ואמרו קשה מהא דלמחר בפירק כליד
מזכרין (בגמט דף מה. ט.) דקאמר רב
חסדא על הארץ ועל פירותיה ורבי
יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות
ופריך עלה דרב חסדא אליהו אכלי
ואזן מזכרין ומשני איפוך ומאי
קושא דלמא רב חסדא שהיה מבגל
מדבר לתלמידיו שהיו לפניו מאי ור
יוחנן לבני גדל כדן בכל דמא ור
דקס לכו דלא הוה לא נאומה שעת תלמידי
דרב חסדא מתלמידי איי ומיהו גרסא
להי' יחנן מהאיא דליד מזכרין
ליק מדי דשאני ענין אליהו ובגמט
דדון הוה לכל דאס שייך לפי המנהג
של מקום שהוא שם אפי' לא היה
מאזו מקום ולכסי מחמה במגד
אליהו דרב חסדא שהיה מבגל ואלמה
מזכרין על פירותיה דמא תהי
פירות של איי: [איתר] עליון היום
שמונה ב' חמה דע"כ בחומש יש
יומר דלפניו אס יהיו פסוקי תהלים
מג' חיות בלגד אינו כ"כ כמו שא
בחומש. חז"ל: חז"ל: חז"ל:
פירש בקונטרס: ואי השבת כלומר שני
ימים מקרא ושני ימים משנה ושני
ימים מגדא: ולא הוירא דליכ אחי
הוה מאי למפיק מי דע כמה שני
וה' לפרש כלל יום יום עלמא שילג
על כן תיקן בסדר רב עמרם גאון
כמו שאנו נוהגים בכל יום קודם
פסוקי דמורה לומר מקרא ואשנה
וגמרא דרמ"ה פ"י שאנו סומכין ואשנה
למחרתן בסגמדרין (דף מה. ט.) בגל
גלוה במקרא במשנה ובגמרא דגמרת

שִׁיר דִּסְמָא אֲרִישָׁה
נִי כִנְשִׁיחָא א"ל מֵאִי
מֵאִי דְכַתִּיב וְהִרְעַתֶּם
אֶשְׁרַע עֲמֶדָה לִפְנֵי ה'
אֵלֶיךָ רַבִּי חֵיִי אֵל
עַד דְּמִקְרִי לִיגֻקָּא
נָא לֹא מַעִים אֻמְצָא
תְּמַדְרֵשָׁא אִמַּר רַב
חֵם לִכְנִיךְ אֵל תְּקִירִי
שְׁלִישׁ בְּמִקְרָא שְׁלִישׁ
לְיוֹמִי לִפְיֵךְ נִקְרָאוּ
שְׁהוּ אוֹמְרִים וְא"י
שֶׁל תִּיבּוֹת זִהְתְּגַלְהָ
שֶׁל תְּהִלִּים יְהוּאֵה
חֲנוּן מֵהָא גִיסָא אוֹ
כֵּר כֵּר חֲנָה לֹא זִוּ
אִי בַחֲסִירוֹת וִיתְרוֹת
וְהָאִי גִיסָא א"ל אֲבִי
חָא רַב אַהֲא כֵּר אֲדָא
מֵר ה' אֵל מִשְׁה הֵנָּה
יִרְהוּ אֶת מִלְּחָמָהּ

חסר (א) ממנו דברי הימים שמונה^י חזנו רבנן ושננתם
בר אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד^ט שנאמר
אמור

יסוד ממנה. ואית דמפרש ידך ממש, כלומר הכהו דרך תוכחה, והא דאמרינן (מג"ק יז, א) לפני יט, יד) לאזהרה למכה בנו גדול, איירי דוקא במכה והחולץ.

עין משפט
גד מצות

א [מיי פיל מהל ת"ת
הל"ו טושיע י"ד ס' רמח
ספי"ו:]
שכר ב מיי פיל מהל
ת"ת הלכה ב סמג
ספי"ו יב טושיע י"ד ס' סמג
רמח ספי"ו ב:
שכר ב ג מיי סס הל"א
וסמג סס טושיע
י"ד ס' סמג ד:

תורה אור השלם

1. חן. לנער על פניו
 2. גם ב' ויקן ל' ו
 3. משל כ' ו
 4. ולדעת אמת
 5. בעיני כלם בשבח
 6. ביהודה וכלתה בדרך
 7. ובשכנה ובקעה
 8. דברים י' ו
 9. 3. רמז. חן קר
 10. חן. חן קר
 11. חן. חן קר
 12. חן. חן קר
 13. חן. חן קר
 14. חן. חן קר
 15. חן. חן קר
 16. חן. חן קר
 17. חן. חן קר
 18. חן. חן קר
 19. חן. חן קר
 20. חן. חן קר
 21. חן. חן קר
 22. חן. חן קר
 23. חן. חן קר
 24. חן. חן קר
 25. חן. חן קר
 26. חן. חן קר
 27. חן. חן קר
 28. חן. חן קר
 29. חן. חן קר
 30. חן. חן קר
 31. חן. חן קר
 32. חן. חן קר
 33. חן. חן קר
 34. חן. חן קר
 35. חן. חן קר
 36. חן. חן קר
 37. חן. חן קר
 38. חן. חן קר
 39. חן. חן קר
 40. חן. חן קר
 41. חן. חן קר
 42. חן. חן קר
 43. חן. חן קר
 44. חן. חן קר
 45. חן. חן קר
 46. חן. חן קר
 47. חן. חן קר
 48. חן. חן קר
 49. חן. חן קר
 50. חן. חן קר
 51. חן. חן קר
 52. חן. חן קר
 53. חן. חן קר
 54. חן. חן קר
 55. חן. חן קר
 56. חן. חן קר
 57. חן. חן קר
 58. חן. חן קר
 59. חן. חן קר
 60. חן. חן קר
 61. חן. חן קר
 62. חן. חן קר
 63. חן. חן קר
 64. חן. חן קר
 65. חן. חן קר
 66. חן. חן קר
 67. חן. חן קר
 68. חן. חן קר
 69. חן. חן קר
 70. חן. חן קר
 71. חן. חן קר
 72. חן. חן קר
 73. חן. חן קר
 74. חן. חן קר
 75. חן. חן קר
 76. חן. חן קר
 77. חן. חן קר
 78. חן. חן קר
 79. חן. חן קר
 80. חן. חן קר
 81. חן. חן קר
 82. חן. חן קר
 83. חן. חן קר
 84. חן. חן קר
 85. חן. חן קר
 86. חן. חן קר
 87. חן. חן קר
 88. חן. חן קר
 89. חן. חן קר
 90. חן. חן קר
 91. חן. חן קר
 92. חן. חן קר
 93. חן. חן קר
 94. חן. חן קר
 95. חן. חן קר
 96. חן. חן קר
 97. חן. חן קר
 98. חן. חן קר
 99. חן. חן קר
 100. חן. חן קר

מוסף תוספות

א. ואמר ההם לא פליגי
הא לן הא להו. תוס' שבת
ט: ב. ולשון ליומי דחקו
לפרש כן. תוס' ע"ז יט:
ג. פסוקי החמיד ומשנת
איהו מקומן ובריתא
דדבי רבי שמעאל. תוס' שם.
ד. וכו' אנו יוצאים ידי
הנדרש. תוס' בראשית

תום' ר"י חזקו

גירא. חץ, ומשל הוא.
יך על צוארא דבדר.
כלומר דקדק אתרו שילך
בדרך טובה שאם ילך
בה הזמן כל ימיו ילך
בה דכתיב חנוך לעזר על
פי דרכו, הרגילהו בדרך
ראויה לו גם כי יזקין לא
יור לא תתן מבשרל ויקרא